

Hornslet (Povlsen) klaget noget over det uheldige i de sporadiske og tilfældige Bortsalg af Præstegaardsjorder og fremhævet Ønskeligheden af, at der maatte komme en Lov om Udstykning af Præstegaardsjord. Jeg er i høj Grad interesseret i, at en saadan Lov kan komme snarest muligt. Jeg haaber, at den Landbrugskommission, som sidder og overvejer, snart maa kunne afgive en Betænkning, og at en Lov maa kunne komme frem, saa at ogsaa vore Præstegaardsjorder kunde blive benyttet til mindre Jordbrug. Husmandsbrug og lignende. Kultusministeriet er naturligvis interesseret i, hvad et saadant Lovforslag kunde komme til at indeholde, og navnlig i, hvorledes det Vederlag vil blive, der skal gives for Præstegaardsjorder, idet det for Kultusministeriet drejer sig om, at Lønningsfonden maa være stor nok til de Lønningssatser, som ved Præstelønningslovens Vedtagelse ansaas for nødvendige til at lønne Præsterne med, saa at det ikke skal være nødvendigt at gaa til Statskassen for at kræve yderligere Tilskud til Præsternes Lønninger. Kultusministeriet haaber, at det, naar en saadan Lov bliver affattet — hvilket ikke skal ske i Kultusministeriet, men i Landbrugsministeriet —, maa faa nogen Indflydelse paa Lovens Affattelse, men det er neppe muligt, indtil dette sker, at undgaa sporadiske og tilfældige Salg af Præstegaardsjorder. Dette gælder navnlig saadanne Steder, hvor en Præstegaard er blevet saa gammel og brøstfældig, at den umuligt kan staa længere, ligeledes hvor Præstegaardens Aylsbygninger er blevet ubrugelige, eller hvor f. Eks. en Præstegaard er brændt. I saadanne Tilfælde er det undertiden nødvendigt at bortsælge Jorden. Det vilde, naar det er en meget stor Præstegaard, være uforvarsligt at bygge store og meget bekostelige Bygninger, der senere vilde vanskelliggøre Jordens Overgang til offentligt Eje. Under den øjeblikkelige Krigssituation er det ogsaa i den Grad dyrt at bygge, at det neppe vil kunne forsvares. Endvidere er der Hensyn at tage til de Præster, der sidder efter den gamle Lønningsmaade og derfor har et vist Krav paa, at disse Jorder kommer til at indbringe det, de virkelig kan indbringe efter Tidens Forhold og Jordbrugets Vilkaar i det hele i det Øjeblik, hvor der skal bygges. Det er Præsternes Ret, de er kaldede med denne Ret. Det samme gælder for de Præster, der sidder efter den nye Lønningslov; der maa sørges for, at man har den fornødne

Lønningsmasse. Under saadanne Forhold har det undertiden været nødvendigt at sælge Præstegaardsjorder, men man har da altid saa vidt muligt henvendt sig til Sogneraadet og spurgt, om der var Trang til Husmandsbrug, og man har ogsaa stillet sig inødekommende overfor Udstykningsforening. Naar disse var i Stand til at overtage Præstegaardene, har de gjort det, men undertiden har de meddelt, at saadanne Præstegaarde ikke egnede sig til Udstykning, og at de ikke vilde overtage dem. Saa har man selv maattet prøve at lave en Slags Udstykning, og man har saa ved Auktion prøvet at sælge Præstegaarden.

Det ærede Medlem fra Hornslet (Povlsen) talte tillige om, at der vistnok var for smaa Assurancesummer for Præstegaardsbygningerne. Dette Forhold har Ministeriet allerede været opmærksomt paa, de nu nedsatte Præstegaardskommissioner har ved flere forefaldne Brandskader været opmærksomme derpaa, ligesom der allerede fra Ministeriet er udgaaet et Cirkulære til Provstesynene om, at man ved Synsforretninger bør være opmærksom paa at forhøje Assurancesummen, hvor denne maatte anses for at være for lille.

Endvidere omtalte det ærede Medlem fra Hornslet Askov-Adressen. Jeg skal ikke komme ind paa de kirkepolitiske Betragtninger, som han herom gjorde, men blot sige, at jeg er ganske enig i de Betragtninger, han gjorde gældende. Det, som Ministeriet har gjort i Anledning af Askov-Adressen, er at indhente Biskoppernes Erklæringer, men de synes at komme meget langsomt ind. Der var indtil for nylig kun indkommet Erklæringer fra 3 Biskopper, i disse Dage er den fjerde kommet, men der mangler altsaa fra 3 Biskopper endnu.

Det ærede Medlem fra Nørresundby (Nørgaard) klagede over den Maade, hvorpaa man udførte Bestemmelserne i Præstelønningsloven, og navnlig over Anordningen af 13. Juni 1913 om Medregning af Skolevirksomhed ved Beregningen af en Præsts Tjenestealder. Den Kritik, det ærede Medlem her udøvede, beror nu aabenbart paa en fuldstændig Misforstaaelse af Bestemmelserne i Anordningens § 7, hvilket var den, det ærede Medlem talte om. Dette fremgaa ganske tydeligt af det Eksempel, som det ærede Medlem i Slutningen af sin Kritik anførte om en teologisk Kandidat, der i 25 Aars Alderen gik ind i Skolearbejdet og først efter 15 Aars Forløb, altsaa da han var 40 Aar,